

การศึกษาสำนวนการขอเรื่องและการตอบที่พบ ในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันที ในข้อสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น*

บทคัดย่อ

งานวิจัยชิ้นนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้สำนวนการขอเรื่อง และการตอบการขอเรื่องในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีระดับ N2 โดยคัดเลือกบทสนทนาเกี่ยวกับการขอเรื่องตามเงื่อนไขทางวินิจบัญญัติศาสตร์ระดับ N2 จำนวน 53 บทสนทนา และระดับ N3 จำนวน 46 บทสนทนา จากหนังสือเตรียมสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น จำนวน 43 เล่ม จากการวิเคราะห์บทสนทนาเกี่ยวกับการขอเรื่องเพื่อเปรียบเทียบความต่าง ผลการศึกษาพบว่า ในหนังสือเตรียมสอบวัดระดับ N2 มีการใช้สำนวนการขอเรื่องประเภทการเรียกร้องการอนุญาต เช่น 「～てもらってもいいかな」 มีการขอเรื่องแบบปฏิเสธ การใช้สำนวนเต็มท้าย เช่น 「わけにはいかない」 และการใช้วลีนำหน้าไปสู่ข้อความขอเรื่อง เช่น 「お差し支えなければ」 สำหรับการตอบ พบการตอบรับแบบเชิงลบ และการตอบแบบที่ไม่ได้ระบุว่าเป็นการตอบรับหรือปฏิเสธแต่กลับไปยังผู้ฟัง ลักษณะการขอเรื่องและตอบเช่นนี้พบได้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งสะท้อนเกณฑ์มาตรฐานของระดับ N2 ที่ระบุว่าผู้ที่สอบผ่านต้องมีความเข้าใจสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน หากผู้สอนหยิบยกประเด็นต่าง ๆ เกี่ยวกับลักษณะเด่นของบทสนทนาขอเรื่องดังกล่าวข้างต้นไปประยุกต์ใช้ในการฟังเพื่อเตรียมสอบวัดระดับ N2 จะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำข้อสอบฟังประเภทโต้ตอบทันทีได้มากขึ้น และจะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นในอนาคตอีกด้วย

คำ

สำคัญ

การสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น, ข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันที, การขอเรื่อง, การตอบรับ

* งานวิจัยนี้ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยหรืองานสร้างสรรค์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีงบประมาณ 2566

A Study of the Request-Responses Found in the Quick Response Listening on Japanese-Language Proficiency Test*

Abstract

The purpose of this study is to investigate request utterances and their responses in the quick response listening part of Japanese-Language Proficiency Test (JLPT) N2. For the analysis, 53 utterances in N2 and 46 of those in N3 which met the pragmatic conditions were extracted from 43 JLPT workbooks in order to examine the differences between the two levels. The results of the data observation revealed that in the N2 workbooks, a request in the form of asking permission by using “-temorattermoiika” was found. In addition, negative expressions, sentence-final expressions such as “wakeniwaikanai” and introductory remarks such as “osashitsukaenakereba” were used as well. As for the response, the numbers of negative acceptances and responses where listeners inquired about the request rather than provided prompt replies were remarkable. It can be said that these request-response patterns are often observed in daily life, and therefore they correspond with the linguistic competence required for N2, which states that one is able to comprehend orally presented materials such as coherent conversations. Based on the results of this study, it is expected that Japanese instructors might be able to design teaching methods for N2 preparation so that learners would develop skills for tests and as a result, communicate more efficiently in the future.

Key words

Japanese-Language Proficiency Test, quick response listening, request, response

* This research was funded by Faculty of Humanities, Kasetsart University in fiscal year 2023.

1. บทนำ

ข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันที (即時応答) เป็นหนึ่งในข้อสอบฟังของการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น (Japanese-Language Proficiency Test : JLPT) ซึ่งเพิ่มขึ้นในการสอบวัดระดับแบบใหม่ในปี ค.ศ. 2010 ผู้เข้าสอบจะได้ฟังข้อความสั้น ๆ เช่น การทักทาย การขอร้อง การขออนุญาต จากนั้นจะได้ฟังตัวเลือกที่เป็นคำตอบที่เหมาะสมของข้อความนั้น ข้อสอบประเภทนี้ต่างจากข้อสอบฟังประเภทอื่น ๆ ตรงที่ไม่มีการโต้ตอบของคู่สนทนาหลายครั้ง ไม่มีบริบทชัดเจน อีกทั้งไม่มีตัวเลือกในกระดาษคำถาม จึงอาจกล่าวได้ว่าข้อสอบประเภทการโต้ตอบทันทีนี้เป็นการวัดทักษะทางด้านการประมวลผลทันทีที่ได้ยินข้อความ ซึ่ง 国際交流基金他 (2010) กล่าวว่า ทักษะนี้มีความสำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ตัวอย่างสคริปต์ข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีในระดับ N2 (01) และ N3 (02) เช่น

(01) A : 佐藤さん、日曜のバイト、私と時間代わってもらうわけにいかない？

B : 1 別に、かまいませんけど。 2 え、代わってませんけど。 3 僕、お願いしてませんけど。

(国際交流基金他, 2018, p.71)

(02) A : リンさん、明日のアルバイト、3時に来てほしいんです。

B : 1 いつでも来てください。 2 都合はどうですか。 3 はい、大丈夫です。

(国際交流基金他, 2012, p.63)

ลักษณะข้อความสั้น ๆ ที่พบบ่อยในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันที คือ ข้อความเกี่ยวกับการขอร้อง จากตัวอย่าง จะเห็นว่าข้อความเกี่ยวกับการขอร้องพบในทั้งระดับ N2 และ N3 ทว่าสำนวนที่ใช้ในการขอร้อง และการตอบแตกต่างกันระหว่างระดับ กล่าวคือ การฟังระดับ N2 ในตัวอย่าง (01) มีการใช้สำนวน ~てもら่วมกับสำนวนเติมท้าย 「わけにいかない？」 คำตอบที่ถูกต้อง (ตัวเลือก 1) มีการใช้สำนวน 「かまいません」 ควบคู่กับคำช่วยสันธาน 「けど」 และคำกริยาวิเศษณ์ 「別に」 ในขณะที่ข้อสอบการฟังระดับ N3 ในตัวอย่าง (02) มีการใช้สำนวน 「～てほしい」 คำตอบที่ถูกต้อง (ตัวเลือก 3) เป็นการตอบรับอย่างตรงไปตรงมาแบบสุภาพว่า 「はい、大丈夫です。」

อย่างไรก็ตาม แม้จะมีความแตกต่างระหว่างระดับดังกล่าวข้างต้น ทว่าในหนังสือเตรียมสอบวัดระดับการฟังยังอธิบายเกี่ยวกับสำนวนการขอร้องและการตอบที่ปรากฏในการฟังประเภทโต้ตอบทันทีได้อย่างไม่ครอบคลุม กล่าวคือไม่ได้เจาะจงอธิบายสำนวนการขอร้องและการตอบอย่างละเอียด แต่นำเสนอวิธีศึกษาโดยรวมว่า ในการทำข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีให้สังเกตและจดจำคำทักทายหรือสำนวนที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน (คาโอรุ นากามุระและคณะ (2555), ASK Publishing (2564) เป็นต้น)

เนื่องจากสำนวนการขอร้องและการตอบมีหลากหลายและหนังสือเตรียมสอบไม่ได้อธิบายสำนวนดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม หากศึกษาบทสนทนาที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการขอร้องจากหนังสือเตรียมสอบวัดระดับเพื่อวิเคราะห์แนวโน้มเกี่ยวกับสำนวนที่ใช้ รูปแบบการโต้ตอบ และความแตกต่างกับระดับที่ต่ำกว่า จะช่วยให้ผู้สอนรู้ว่าการพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจเกี่ยวกับบทสนทนาเกี่ยวกับการขอร้องได้อย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น ในเบื้องต้นผลการศึกษานี้จะส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะในการทำข้อสอบฟังประเภทโต้ตอบทันทีได้มากขึ้น และในอนาคตจะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

งานวิจัยนี้จึงจะศึกษาการขอร้องในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันที โดยกำหนดระดับของข้อสอบที่จะศึกษาคือระดับ N2 เนื่องจากผลสอบระดับ N2 สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายด้าน อาทิ การสมัครงาน Damrongchai (2013) ได้ศึกษาความคาดหวังของสถานประกอบการญี่ปุ่นในประเทศไทยที่มีต่อคุณสมบัติของบุคลากรด้านภาษาญี่ปุ่น ผลการศึกษาพบว่า สถานประกอบการคาดหวังว่าบัณฑิตควรมีความสามารถด้านภาษาญี่ปุ่นในระดับ N2 ขึ้นไป อีกทั้ง 板橋 (2018) ซึ่งได้ศึกษากระบวนการเลือกคำตอบของข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีระดับ N2 ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับกลางและสูงขึ้นไป พบว่าแม้ผู้เรียนจะเป็นผู้เรียนในระดับกลางและสูง ก็ยังมีปัญหาในการคาดเดาความหมายของไวยากรณ์ในอนุภาคประโยค หรือมีข้อผิดพลาดในการระบุผู้กระทำการในประโยค จึงอาจกล่าวได้ว่าข้อสอบประเภทนี้เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก ด้วยเหตุนี้การศึกษาข้อสอบการฟังประเภทนี้ในระดับกลางขึ้นไปจึงมีความสำคัญ

2. ทบทวนวรรณกรรม

2.1 วรรณกรรมเกี่ยวกับคำจำกัดความของการขอร้อง

日本語教育学会 (1982) กล่าวว่า การขอร้องคือสำนวนที่ผู้พูดใช้เวลาที่จะขอให้ผู้ฟังกระทำการบางอย่าง ส่วน 日本語記述文法研究会編 (2003) ได้นิยามว่าการขอร้องคือทัศนคติที่แสดงการเรียกร้องให้กระทำการ (行為要求モダリティ) ที่ใช้ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอันหลากหลาย

นอกจากนี้ 山岡他 (2010) ได้กล่าวว่าจุดประสงค์ของการขอร้องคือ เพื่อให้ผู้ฟังกระทำการกระทำใดเพื่อผลประโยชน์ของผู้พูด (参与者Aの利益のために、参与者Bがある行為を行うこと) และได้นำเสนอเงื่อนไขของการขอร้องในมุมมองด้านปฏิบัติศาสตร์ (語用論的条件) ดังนี้

- 1) เรื่องที่ขอร้องเป็นเรื่องที่กระทำได้โดยความตั้งใจของผู้ฟัง (当該行為が参与者Bの意志によってなし得る行為であること)
- 2) ไม่ชัดเจนว่าในสถานการณ์ปกติ ผู้ฟังจะกระทำการกระทำนั้น (通常の事態の進行において参与者Bが当該行為を実行するのは自明ではないこと)
- 3) การกระทำของผู้ฟังเป็นสิทธิ์ของผู้ฟัง (参与者Bによる当該行為の実行は参与者B自身の権限に基づくこと)
- 4) การกระทำของผู้ฟังจะนำผลประโยชน์มาสู่ผู้พูด (参与者Bによる当該行為の実行は参与者Aに利益をもたらすこと)
- 5) ผู้พูดประสงค์ให้ผู้ฟังกระทำเรื่องที่ขอร้องนั้น (参与者Bが当該行為を実行することを参与者Aが欲していること)

2.2 วรรณกรรมเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของการขอร้อง

益岡・田窪 (1992) ได้แบ่งสำนวนการขอร้องเป็นสำนวนการขอร้องทางตรง (直接依頼形式) ซึ่งเป็นการขอร้องให้ผู้ฟังกระทำการบางอย่างโดยตรง และสำนวนการขอร้องทางอ้อม (間接依頼形式) ซึ่งเป็นการอธิบายสถานการณ์ของตนเองเพื่อขอร้องให้ผู้ฟังกระทำการบางอย่างแบบอ้อม โดยยกตัวอย่างสำนวนที่ใช้ ดังนี้

1) ส่วนของการขอร้องทางตรง เช่น 「～てくれ、～て下さい、～てちょうだい」 หรือ 「～てくれるか、～てくれないか、～てもらえるか、～てもらえないか」 โดยสามารถเติมส่วนเดิมท้าย เช่น 「でしょうか」 ไว้ท้ายประโยค 「～てくれるか、～てくれないか、～てもらえるか、～てもらえないか」 ได้

2) ส่วนของการขอร้องทางอ้อม เช่น 「～てほしい、～てもらいたい、～てほしいのだけれども」 หรือ 「～てくれると助かる、～てくれるといいのだが、～てくれるとありがたいのだけれども」

日本語記述文法研究会編 (2003) ได้แบ่งประเภทการขอร้อง เป็น 4 ประเภทตามส่วนที่ใช้ ดังนี้

1) 「てくれ」「てください」: ส่วน 「てくれ」 เป็นรูปคำสั่ง จึงให้ความรู้สึกว่าเป็นการบังคับเล็กน้อย ส่วน 「てください」 สามารถใช้ได้กับคู่สนทนาที่หลากหลาย

2) 「てくれないか」「てくれるか」「てもらえないか」「てもらえるか」: เป็นการใช้ส่วน การให้ได้รับและคำแสดงคำถามเพื่อให้ผู้ฟังกระทำการบางอย่างให้ผู้พูด มีรูปที่สุภาพกว่าคือ 「てく ださい」「てくださるか」「ていただけませんか」「ていただけるか」 ตามลำดับ การใช้ 「もら える」 จะเป็นการขอร้องแบบอ้อมและมีความสุภาพมากกว่า 「てくれる」 และการใช้รูปปฏิเสธจะสุภาพกว่า รูปบอกเล่า นอกจากนี้ยังสามารถเติมส่วนแสดงความสงสัย เช่น 「でしょうか」「かな」 ไว้ท้ายประโยค ได้อีกด้วย

3) 「して」: เป็นรูปที่ย่อมาจาก 「てくれ」「てください」 ใช้ขอร้องด้วยความรู้สึกที่ค่อนข้างเบา ส่วนใหญ่ไม่ค่อยใช้กับผู้ที่มีศักดิ์สูงกว่า

4) 「てほしい」「てもらいたい」: เป็นส่วนที่ผู้พูดกล่าวถึงความประสงค์ที่ต้องการให้เกิดการกระทำนั้น แก่ผู้ฟัง สามารถใช้ส่วนการอธิบาย เช่น 「のだ」 หรือคำช่วยสันธาน เช่น 「けど」「が」 ต่อท้ายประโยคได้

นอกจากประเภทของการขอร้อง 4 ประเภทแล้ว ยังได้นำเสนอส่วนที่ใช้นำหน้า (前置き表現) เช่น 「お忙しいところを申し訳ないですか」 หรือส่วนที่แสดงความถี่ต่ำ เช่น 「ちょっと」 ในสถานการณ์ ขอร้องด้วย

ด้าน 山岡他 (2010) ได้แบ่งการขอร้องเป็น 5 ประเภท ตามหน้าที่ของประโยค (文機能) ที่มีการขอร้องนั้น และได้วิเคราะห์เกี่ยวกับการแสดงความถนอมน้ำใจ (配慮) ของผู้พูดในองค์ประกอบต่าง ๆ ของส่วน เช่น การใช้รูปยกย่องเพื่อให้ความเคารพผู้ฟัง การใช้รูปปฏิเสธเพื่อแสดงท่าทีว่าสามารถยอมรับได้หากผู้ฟังปฏิเสธ การขอร้อง เป็นต้น ได้มีการยกตัวอย่างของส่วนแต่ละประเภทดังนี้

1) แบบการปฏิบัติ (〈遂行〉系依頼表現) เช่น 「Vよう (Nを) 頼みます」「Vよう (Nを) 願 います」「Vよう (Nを) お願いします」

2) แบบการสั่ง (〈命令〉系依頼表現) เช่น 「Vてくれ」「Vてください」「Vて」

3) แบบการเรียกร้อง (〈要求〉系依頼表現) สามารถแบ่งย่อยได้อีก 3 แบบคือ

3.1 การเรียกร้องความตั้งใจ (意志要求) เช่น 「Vてくれるか」「Vてくれますか」「Vてく ださいか」「Vてくれませんか」「Vてくれますでしょうか」

3.2 การเรียกร้องความสามารถ (可能要求) เช่น 「Vてもらえるか」「Vてもらえますか」「V ていただけますか」「Vてもらえませんか」「Vてもらえますでしょうか」

3.3 การเรียกร้องการอนุญาต(許可要求) เช่น 「Vてもらってもいいですか」 「Vていただいてもいいですか」 「Vてもらってもいいでしょうか」

4) แบบการแสดงความปรารถนา(〈願望表出〉系依頼表現) เช่น 「Vてほしい」 「Vてもらいたい」 「Vていただきたい」 「Vてもらいたいですが」

5) แบบการแสดงอารมณ์(〈情意表出〉系依頼表現) เช่น 「Vてくれるとありがたいです」 「Vてくださるとありがたいです」 「Vてもらえるとありがたいです」 「Vていただければと思います」

นอกจากนี้ยังได้ยกตัวอย่างสำนวนนำหน้าที่ใช้ในการขอร้อง เช่น 「図々しいお願いだけど」 「もしよかったら」 และคำกริยาวิเศษณ์(副詞) ที่ใช้ในสำนวนการขอร้อง เช่น 「ちょっと」 ด้วย

จากการสำรวจวรรณกรรมเกี่ยวกับการแบ่งประเภทของการขอร้อง พบว่าแม้ว่าวรรณกรรมแต่ละประเภทจะมีมุมมองในการเสนอสำนวนที่ต่างกัน แต่ก็พบตัวอย่างสำนวนที่ใช้ในการขอร้องคล้ายคลึงกัน

เมื่อพิจารณาจากการใช้สำนวนการขอร้องทางตรงหรือทางอ้อมที่ 益岡・田窪(1992) นำเสนอ สำนวนการขอร้องทางตรงเข้าช่วยสำนวน 「てくれ」 「てください」, 「てくれないか」 「てくれるか」 「てもらえないか」 「てもらえるか」 และ 「して」 ของ 日本語記述文法研究会編(2003) และเข้าช่วยการขอร้องแบบการสั่งและการเรียกร้องของ 山岡他(2010) ในขณะที่สำนวนการขอร้องทางอ้อม เข้าช่วยสำนวน 「てほしい」 「てもらいたい」 ของ 日本語記述文法研究会編(2003) และเข้าช่วยการขอร้องแบบแสดงความปรารถนาและแสดงอารมณ์ของ 山岡他(2010) นอกจากนี้วรรณกรรมที่ยกมายังได้นำเสนอสำนวนการขอร้องทั้งรูปบอกเล่าและปฏิเสธ รูปธรรมดาและรูปสุภาพ อีกทั้งยังมีการกล่าวถึงสำนวนเติมท้าย เช่น 「だろう」 คำช่วยสันธาน เช่น 「けど」 「か」 และสำนวนนำหน้าที่ใช้ในการขอร้องด้วย

อย่างไรก็ตาม 山岡他(2010) ได้นำเสนอสำนวนการขอร้องที่ไม่พบใน 益岡・田窪(1992) และ 日本語記述文法研究会編(2003) คือสำนวนการขอร้องแบบการปฏิบัติ และในประเภทย่อยยังปรากฏสำนวนที่ไม่พบในวรรณกรรมอื่น เช่น 「～てもらってもいいですか」 ซึ่งเป็นการเรียกร้องการอนุญาต

2.3 วรรณกรรมเกี่ยวกับการตอบการขอร้อง

日本語記述文法研究会編(2003) กล่าวว่า เนื่องจากการขอร้องเป็นสำนวนที่ให้อำนาจการตัดสินใจที่จะกระทำแก่ผู้ฟัง จึงสามารถตอบการขอร้องโดยการแสดงว่าเข้าใจเนื้อหาในการขอร้องนั้นด้วยสำนวน เช่น 「はい」 「わかった」 หรือจะตอบโดยการประเมินค่าเนื้อหาในการขอร้องด้วยสำนวน 「いいよ」 ก็ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้ (03) A: 「悪いけど、ちょっと手伝ってくれ」

B: 「{はい／わかった／いいよ}」

(日本語記述文法研究会編, 2003, p.72)

ด้าน 李(2004) ได้แบ่งวิธีการตอบเป็นการตอบรับ(承諾) และการตอบปฏิเสธ(断り) และได้แบ่งประเภทย่อยของแต่ละวิธี พร้อมยกตัวอย่างดังนี้

1) การตอบรับการขอร้อง

1.1 การตอบรับในแง่บวก(積極的承諾) เช่น 「はい」 「喜んで」 「もちろん」 「いいよ」

1.2 การตอบรับในแง่ลบ(消極的承諾) เช่น 「はいはい」 「いいけど」

2) การปฏิเสธการขอร้อง

2.1 การปฏิเสธทางตรง (無標の断り) เช่น 「それはできない」「だめです」

2.2 การปฏิเสธทางอ้อม (有標の断り) สามารถกระทำดังนี้

1) การแสดงเหตุผลที่ไม่สามารถกระทำตามที่ขอร้องได้

2) การสอบถามกลับเพื่อแสดงความประสงค์ที่จะไม่กระทำ อย่างไรก็ตาม การสอบถามกลับข้อความขอร้องไม่จำเป็นต้องเป็นการปฏิเสธการขอร้องเสมอไป

3) การแสดงความประสงค์ที่จะกระทำแต่ไม่สามารถทำได้

2.3 การปฏิเสธโดยอวัจนภาษา (非言語的断り)

2.4 การปฏิเสธทั้งทางตรงและทางอ้อม (無標と有標の同時使用) เช่น

(04) 「(略) おれの朝めしだもの、今日はタマゴつけてくれないのかな？」

「だめよ、今日はマスターがきっちり見てるから」 (新橋)

(李, 2004, p.45)

2.4 วรรณกรรมเกี่ยวกับข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันที

ปัจจุบันมีหนังสือเตรียมสอบวัดระดับที่ได้รับการแปลเป็นภาษาไทย และจัดจำหน่ายอยู่ทั่วไป คาโอริ นากามุระ และคณะ (2555) นำเสนอการเรียนรู้ทักษะ “การตอบทันที” ด้วยการยกตัวอย่างสำนวนที่ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ สำหรับสถานการณ์ขอร้องได้ยกตัวอย่างสำนวน เช่น 「～してほしいけど／ください／くださいませんか／もらえる？／もらえない？／もらえませんか／いただきたいんですが／いただけませんか／くれない？／くれませんか／くれる（もらえる）と助かるんですが（ありがたいんですが）」 และมีการนำเสนอรูปแบบการตอบการขอร้องในหัวข้อเดียวกับการชักชวน การเสนอตัว การขออนุญาต การเสนอแนะและแนะนำ คือสามารถตอบได้ว่า 「はいよ」「うーん、あしたは無理だな。」 อย่างไรก็ตาม ไม่ได้มีตัวอย่างของรูปแบบการตอบการขอร้อง

ASK Publishing (2564) นำเสนอวิธีศึกษาการฟังแบบโต้ตอบทันที โดยให้สังเกตและจดจำคำท้าทายหรือสำนวนที่ใช้บ่อยในชีวิตประจำวัน ซึ่งจะปรากฏอยู่เป็นจำนวนมาก ทั้งนี้การจดจำรูปประโยคไม่ใช่แค่อ่านให้เข้าใจเพียงอย่างเดียว ควรฝึกฟังให้เข้าใจด้วย

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1) เพื่อศึกษาการใช้สำนวนการขอร้องในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีระดับ N2

2) เพื่อศึกษาการตอบการขอร้องในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีระดับ N2

4. ระเบียบวิธีวิจัย

4.1 ขอบเขตการวิจัย

งานวิจัยนี้กำหนดขอบเขตการศึกษาการขอร้อง และการตอบในข้อสอบการฟังเฉพาะการฟังประเภทโต้ตอบทันทีในข้อสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นระดับ N2 สำหรับแหล่งข้อมูล ได้ใช้หนังสือเตรียมสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นระดับ

N2 และ N3 (รายการที่ 1-21) ระดับละ 21 เล่ม และหนังสือเตรียมสอบระดับ N1-N3 ในเล่มเดียวจำนวน 1 เล่ม (รายการที่ 22) รวมทั้งสิ้น 43 เล่ม เพื่อวิเคราะห์ อนึ่ง หนังสือเหล่านี้ ตีพิมพ์ระหว่างช่วงปี 2010-2023 รายชื่อหนังสือที่ใช้ดังนี้

1) 一発合格！日本語能力試験 完全攻略テキスト&実践問題集 สำนักพิมพ์ ナツメ	(一発合格)
2) 合格できる日本語能力試験 สำนักพิมพ์ アルク	(合格できる)
3) 日本語能力試験 公式問題集 สำนักพิมพ์ 凡人社	(公式 1)
4) 日本語能力試験 公式問題集 第二集 สำนักพิมพ์ 凡人社	(公式 2)
5) 新完全マスター聴解日本語能力試験 สำนักพิมพ์ スリーエーネットワーク	(新完全)
6) 日本語能力試験問題集 聴解スピードマスター สำนักพิมพ์ リサーチ	(スピード)
7) ゼットイ合格！日本語能力試験完全模試 สำนักพิมพ์ リサーチ	(ゼットイ)
8) 全科目攻略！ JLPT 日本語能力試験ベスト総合問題集 สำนักพิมพ์ ジャパンタイムズ	(全科目攻略)
9) 「日本語能力試験」対策 日本語総まとめ 聴解 สำนักพิมพ์ アスク	(総まとめ)
10) 短期マスター 日本語能力試験ドリル 第 2 版 สำนักพิมพ์ 凡人社	(短期)
11) はじめての日本語能力試験 合格模試 สำนักพิมพ์ アスク	(はじめて)
12) パターン別徹底ドリル 日本語能力試験 สำนักพิมพ์ アルク	(パターン)
13) JLPT 日本語能力試験ベスト模試 สำนักพิมพ์ ジャパンタイムズ	(ベスト模試)
14) 日本語能力試験 模擬テスト〈1〉 สำนักพิมพ์ スリーエーネットワーク	(模試テスト 1)
15) 日本語能力試験 模擬テスト〈2〉 สำนักพิมพ์ スリーエーネットワーク	(模試テスト 2)
16) 日本語能力試験模試と対策 Vol.2 สำนักพิมพ์ アスク	(模試と対策)
17) 日本語能力試験 予想問題集 [改訂版] สำนักพิมพ์ 国書刊行会	(予想問題集)
18) JLPT 日本語能力試験 N2 完全模試 SUCCESS สำนักพิมพ์ リサーチ	(SUCCESS)
19) 日本語能力試験スーパー模試 สำนักพิมพ์ アルク	(スーパー)
20) 実力アップ！日本語能力試験「聞く」 สำนักพิมพ์ ยูนิコム	(実力アップ)
21) 超実践的！ JLPT リアル模試 สำนักพิมพ์ アルク	(超実践的)
22) 新日本語能力試験 N1・N2・N3：新傾向解説と完全予想模試 สำนักพิมพ์ ジャパンタイムズ (新傾向)	

สาเหตุที่วิเคราะห์ N3 ด้วยเนื่องจาก หากวิเคราะห์เปรียบเทียบสำนวนในระดับความรู้ที่ต่ำกว่า จะทำให้สามารถเข้าใจได้ว่าผู้เรียนระดับ N2 ต้องมีความรู้เกี่ยวกับสำนวนการขอร้องและการตอบในภาษาญี่ปุ่นมากกว่าระดับ N3 ในลักษณะใดได้อย่างเป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

อนึ่ง เกณฑ์มาตรฐานของการสอบวัดระดับ ระดับ N2 คือ “สามารถเข้าใจภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถเข้าใจภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในสถานการณ์ในวงกว้างได้ในระดับหนึ่ง” ในขณะที่ระดับ N3 มีเกณฑ์มาตรฐานคือ “สามารถเข้าใจภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ในระดับหนึ่ง” (国際交流基金他, 2010) งานวิจัยนี้จะใช้เกณฑ์มาตรฐานนี้ประกอบการอภิปรายผลเกี่ยวกับสำนวนการขอร้องและการตอบที่ปรากฏด้วย

4.2 วิธีการวิจัย

1) คัดเลือกการขอร้องและการตอบในข้อสอบการฟังประเภทโต้ตอบทันทีจากหนังสือเตรียมสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นทั้ง 2 ระดับ โดยพิจารณาว่าตรงกับเงื่อนไขทางด้านวัจนปฏิบัติในด้านการขอร้องทั้งหมดตามที่ 山岡他 (2010) นำเสนอหรือไม่ กล่าวคือ ข้อความที่จะนำมาวิเคราะห์ต้องเข้าข่ายดังนี้ 1) เรื่องที่ขอร้องเป็นเรื่องที่สามารถทำได้

โดยความตั้งใจของผู้ฟัง 2) ไม่ชัดเจนว่าในสถานการณ์ปกติ ผู้ฟังจะกระทำการกระทำนั้น 3) การกระทำของผู้ฟังเป็นสิทธิ์ของผู้ฟัง 4) การกระทำของผู้ฟังจะนำผลประโยชน์มาสู่ผู้พูด 5) ผู้พูดประสงค์ให้ผู้ฟังกระทำเรื่องที่ขอรื้อนั้น

2) นำบทสนทนาวิเคราะห์ความต่างในด้านจำนวนการขอรื้อ การตอบรับหรือปฏิเสธ

ในการวิเคราะห์จำนวนการขอรื้อ มีขั้นตอนดังนี้

1. แบ่งประเภทการขอรื้อตามหน้าที่ของประโยค (文機能) ตามที่ 山岡他 (2010) นำเสนอ เนื่องจากเมื่อได้สำรวจวรรณกรรมและสรุปความสัมพันธ์ภาพรวมแล้ว พบว่า 山岡他 (2010) มีการนำเสนอจำนวนที่ครอบคลุมกว่าวรรณกรรมอื่น
2. เลือกประเภทการขอรื้อที่มีมากที่สุดตามการแบ่งประเภทในข้อ 1 มาวิเคราะห์โครงสร้างของจำนวนในประเด็นต่าง ๆ โดยอ้างอิงจากวรรณกรรมที่ผ่านมา เช่น การใช้รูปบอกเล่าหรือปฏิเสธ การใช้จำนวนเต็มท้าย เป็นต้น
3. วิเคราะห์สำนวนนำหน้าและการใช้กริยาวิเศษณ์ในจำนวนการขอรื้อทั้งหมด

ด้านการตอบการขอรื้อจะอ้างอิง 李 (2004) เนื่องจากมีการนำเสนอทั้งแบบตอบรับและปฏิเสธ

3) อภิปรายว่าผู้เรียนระดับ N2 ต้องมีความรู้เกี่ยวกับสำนวนใดเพิ่มเติมจากระดับ N3 บ้าง และนำเสนอวิธีพัฒนาผู้เรียนให้สามารถทำข้อสอบการฟังประเภทโต้ตอบทันทีที่เกี่ยวกับการขอรื้อระดับ N2 ได้ โดยวิเคราะห์เปรียบเทียบกับวรรณกรรมที่ผ่านมาว่าจำเป็นต้องอธิบายเพิ่มเติมจุดใดและอย่างไรบ้าง

5. ผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบบทสนทนาที่เข้าข่ายกับเงื่อนไขทางด้านวัจนปฏิบัติในการขอรื้อทั้ง 5 ข้อ ระดับ N2 จำนวน 53 บทสนทนา และ N3 จำนวน 46 บทสนทนา ต่อไปนี้จะแสดงจำนวน คำร้อยละและตัวอย่างในแต่ละหัวข้อ คำร้อยละจะแสดงในวงเล็บ

5.1 การใช้จำนวนการขอรื้อ

ในหัวข้อนี้จะแสดงประเภทของการขอรื้อตามหน้าที่ของประโยคเป็นอันดับแรก จากนั้นจะนำประเภทของการขอรื้อที่พบมากที่สุดมาวิเคราะห์โครงสร้างของจำนวน และในลำดับสุดท้ายจะแสดงตัวอย่างการใช้สำนวนนำหน้า สำหรับตัวอย่างจะแสดงตัวอย่างเฉพาะโจทย์หรือข้อความการขอรื้อ ไม่แสดงข้อความที่เป็นคำตอบ ตัวเลขในวงกลม เช่น ①②แสดงลำดับที่พบจากมากที่สุดถึงน้อยที่สุดในแต่ละระดับ สัญลักษณ์ < และ > แสดงว่าระหว่างระดับมีร้อยละของการใช้ที่น้อยกว่าหรือมากกว่าอีกระดับ อนึ่ง อาจมีบางกรณีที่มีระดับหนึ่งมีจำนวนการใช้มากกว่าอีกระดับ แต่จะแสดงสัญลักษณ์ < และ > โดยพิจารณาจากคำร้อยละ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังขีดเส้นได้ส่วนที่นำมาวิเคราะห์ในประเด็นต่าง ๆ ด้วย

5.1.1 ประเภทการขอรื้อตามหน้าที่ของประโยค

เมื่อแบ่งประเภทตามหน้าที่ของประโยคทั้ง 5 ประเภท พบจำนวนคำร้อยละและตัวอย่างของจำนวนการขอรื้อทั้ง 2 ระดับดังตารางที่ 1 อนึ่ง จากการพิจารณาข้อมูล มีข้อความที่ไม่เข้าข่ายทั้ง 5 ประเภท ผู้วิจัยจึงจัดให้อยู่ในประเภท “อื่น ๆ” สำหรับคำร้อยละซึ่งแสดงในวงเล็บจะคำนวณจากจำนวนประโยคการขอรื้อทั้งหมดที่พบ

ตารางที่ 1 จำนวน คำร้อยละและตัวอย่างสำนวนการขอร้องตามหน้าที่ของประโยค

ประเภท	จำนวน (ร้อยละ)		ตัวอย่าง
	N2	N3	
1. การปฏิบัติ	3 (5.7) ④	< 5 (10.9) ③	(05) 全員が帰るまで、入口の電気は消さないように <u>お願いします</u> 。(模擬テスト 1 N2, p.26) (06) 田中さんに、伝言 <u>お願い</u> できますか。(公式 2 N3, p.175)
2. การสั่ง	6 (11.3) ②	< 8 (17.4) ②	(07) 皿は重ねて <u>置いてください</u> 。(合格できる N2, p.15) (08) この資料、会議までに 30 部コピーして <u>ください</u> 。(予想問題集 N3, p.86)
3. การเรียกร้อง	36 (67.9) ①	> 23 (50) ①	(09) 今日ちょっと、残って仕事して <u>てもらえない</u> ? (公式 1 N2, p.67) (10) その窓、そのまま開けと <u>いてくれる</u> ? (ベスト模試 N3, p.80)
4. การแสดงความปรารถนา	2 (3.8) ⑤	< 8 (17.4) ②	(11) あした、当社までお越し <u>願いたい</u> んですが。(スーパー N2, p.173) (12) あのう、道がよくわからないので、一緒に行 <u>ってほしい</u> んですが。(ゼッタイ N3, p.33)
5. การแสดงอารมณ์	4 (7.5) ③	> 2 (4.3) ④	(13) このテーブルを捨てるの、手伝 <u>ってくれる</u> とうれしいんだけど。(はじめて N2, p.171) (14) この仕事、ちょっと手伝 <u>ってくれる</u> と助かるんだけど。(模試と対策 N3, p.53)
6. อื่น ๆ	2 (3.8) ⑤	> -	(15) 難しいのは承知ですが、今月末までになんとか <u>なりません</u> か。(SUCCESS N2, p.86)
รวม	53 (100)	46 (100)	

จากตารางที่ 1 สามารถสรุปประเภทการขอร้องที่พบใน 2 ระดับได้ดังนี้

1) ทั้งในระดับ N2 และ N3 พบสำนวนการขอร้องประเภทการเรียกร้องมากที่สุด แต่พบในระดับ N2 มากกว่า ระดับ N3 พบสำนวนประเภทนี้ร้อยละ 67.9 และระดับ N3 พบร้อยละ 50

2) ระดับ N2 พบจำนวนของประเภทการสั่งร้อยละ 11.3 เป็นอันดับ 2 และการแสดงอารมณ์ร้อยละ 7.5 เป็นอันดับ 3 ประเภทการแสดงความปรารถนามีจำนวนมากกว่าในระดับ N3 ซึ่งพบร้อยละ 4.3 ประมาณ 2 เท่า นอกจากนี้ ยังพบสำนวนที่ไม่เข้าข่ายการแบ่งประเภทร้อยละ 3.8 แต่ไม่พบสำนวนลักษณะดังกล่าวใน N3

3) ระดับ N3 พบจำนวนของการแสดงความปรารถนา และการสั่งร้อยละ 17.4 เท่ากัน เป็นอันดับ 2 ระดับ N3 พบการใช้สำนวนแสดงความปรารถนามากกว่าระดับ N2 ซึ่งพบร้อยละ 3.8 ประมาณ 4 เท่า ลำดับถัดไป ระดับ N3 พบจำนวนของการปฏิบัติเป็นลำดับ 3 จำนวนร้อยละ 10.9 ซึ่งมากกว่าระดับ N2 ซึ่งพบร้อยละ 5.7 ประมาณ 2 เท่า

5.1.2 โครงสร้างของสำนวนการขอร้อง

ในหัวข้อนี้จะนำประเภทการขอร้องที่พบมากที่สุดจากการแบ่งประเภทตามหน้าที่ทั้ง 2 ระดับ ซึ่งก็คือ การขอร้องประเภทการเรียกร้องมาวิเคราะห์ ประเด็นในการวิเคราะห์คือการใช้ 「～てくれる、～てもらう」 การใช้รูปบอกเล่าหรือปฏิเสธ และการใช้สำนวนเดิมท้าย การคำนวณร้อยละในหัวข้อนี้ คำนวณจากข้อความการขอร้องประเภทการเรียกร้องที่พบ กล่าวคือพบการขอร้องประเภทนี้ในระดับ N2 36 ครั้งและในระดับ N3 23 ครั้ง

5.1.2.1 การใช้ 「～てくれるか、～てもらうか」

สำนวนที่ใช้ในการขอร้องแบบเรียกร้องคือ 「～てくれるか、～てもらうか」 สำหรับ 「～てもらうか」 สามารถแบ่งย่อยได้เป็นการใช้รูปสามารถ 「～てもらえるか、～てもらえないか」 และการใช้ 「～てもら+สำนวนเติมท้าย」 จึงจะแสดงค่าของแต่ละสำนวนก่อนแสดงผลรวมการใช้ 「～てもら」 ทั้งหมด หัวข้อนี้นับรวมสำนวนที่สุภาพกว่าคือ 「てくださらないか」「てくださるか」「ていただけないか」「ていただけるか」 ด้วย ทั้งนี้จะแสดงผลการใช้ 「～てくれるか、～てもらうか」 โดยไม่คำนึงว่าเป็นรูปบอกเล่าหรือปฏิเสธ จำนวน ค่าร้อยละและตัวอย่างของการใช้ 「～てくれるか、～てもらうか」 เป็นไป ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวน ค่าร้อยละและตัวอย่างการใช้รูป 「～てくれるか、～てもらうか」

สำนวน		จำนวน (ร้อยละ)		ตัวอย่าง
		N2	N3	
～てくれるか (～てくれるか、～てくれ ないか)		18 (50) ①	> 9 (39.1) ②	(16) 今日は天気がいいわ。さあ、起きて。布団を干したいの。どいて くれない?(超実践的 N2, p.59) (17) ねえ、ちょっと代わってくれない?(合格できる N3, p.16)
～てもら うか	～てもらえる か、～もら えないか	15 (41.7)	< 14 (60.9)	(18) すみません、アンケートにお答えいただけませんか。(スピード N2, p.24) (19) ごめん、先に行って、みんなに説明しといてもらえる?(ゼット N3, p.33)
	～てもら+ สำนวนเติมท้าย	3 (8.3)	> -	(20) 佐藤さん、日曜のバイト、私と時間代わってもらうわけにいか ない?(公式 2 N2, p.71)
	รวม	18 (50) ①	< 14 (60.9) ①	
รวม		36 (100)	< 23 (100)	

จากตารางที่ 2 สามารถสรุปการใช้ 「～てくれるか、～てもらうか」 ได้ดังนี้

- 1) ระดับ N2 พบการใช้ 「～てくれるか」「～てもらうか」 ร้อยละ 50 เท่ากัน
- 2) ระดับ N3 พบการใช้ 「～てもらうか」 ร้อยละ 60.9 ซึ่งมากกว่า 「～てくれるか」 ที่พบร้อยละ 39.1 ประมาณ 2 เท่า
- 3) ระดับ N3 พบการใช้ 「～てもらうか」 ร้อยละ 60.9 ซึ่งมากกว่าระดับ N2 ที่พบร้อยละ 50 อย่างไรก็ตาม ถ้าดูที่จำนวน ระดับ N2 พบจำนวน 18 ครั้ง ซึ่งมากกว่า ระดับ N3 ที่พบจำนวน 14 ครั้ง
- 4) ระดับ N2 พบ 「～てもら+สำนวนเติมท้าย」 ซึ่งไม่พบในระดับ N3

5.1.2.2 การใช้รูปบอกเล่าหรือปฏิเสธ

ในหัวข้อนี้จะแสดงผลการใช้รูปบอกเล่าหรือปฏิเสธ โดยไม่คำนึงว่าเป็นสำนวน 「～てくれる」 หรือ 「～てもら」 จำนวน ค่าร้อยละและตัวอย่างของการใช้รูปบอกเล่าหรือปฏิเสธเป็นไป ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 จำนวน คำร้อยละและตัวอย่างการใช้รูปบอกเล่าหรือรูปปฏิเสธ

การใช้รูปบอกเล่า/ปฏิเสธ	จำนวน (ร้อยละ)			ตัวอย่าง
	N2		N3	
รูปบอกเล่า	8 (22.2) ②	<	14 (60.9) ①	(21) ねえ、あなた、ちょっとこの手紙、出して <u>きてくれる</u> ? (予想問題集 N2, p.95) (22) このプリント、クラスみんなに <u>配つ</u> とい <u>てもらえますか</u> 。(公式 1 N3, p.65)
รูปปฏิเสธ	28 (77.8) ①	>	9 (39.1) ②	(23) これ、 <u>細かくしてくれない</u> ? この自動販売機、お札は使えないみたい。(総まとめ N2, p.51) (24) 先生、このレポートを <u>見ていただけませんか</u> 。(予想問題集 N3, p.88)
รวม	36 (100)		23 (100)	

จากตารางที่ 3 สามารถสรุปการใช้รูปบอกเล่าหรือรูปปฏิเสธได้ดังนี้

- 1) ระดับ N2 พบการใช้รูปปฏิเสธมากกว่ารูปบอกเล่าประมาณ 3 เท่า กล่าวคือ พบรูปปฏิเสธร้อยละ 77.8 และรูปบอกเล่าร้อยละ 22.2
- 2) ระดับ N3 พบการใช้รูปบอกเล่ามากกว่ารูปปฏิเสธประมาณ 2 เท่า กล่าวคือ พบรูปบอกเล่าร้อยละ 60.9 และรูปปฏิเสธร้อยละ 39.1
- 3) ระดับ N2 พบการใช้รูปปฏิเสธมากกว่าระดับ N3 ประมาณ 2 เท่า และระดับ N3 พบการใช้รูปบอกเล่ามากกว่าระดับ N2 ประมาณ 3 เท่า

5.1.2.3 การใช้สำนวนเดิมท้าย

ในหัวข้อนี้จะแสดงจำนวนข้อความที่ใช้และไม่ใช้สำนวนเดิมท้าย ตลอดจนจำนวนของข้อความที่ใช้สำนวนเดิมท้ายแต่ละประเภท จำนวน คำร้อยละและตัวอย่างของการใช้สำนวนเดิมท้ายเป็นไป ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 จำนวน คำร้อยละและตัวอย่างการใช้สำนวนเดิมท้าย

สำนวนเดิมท้าย	จำนวน (ร้อยละ)			ตัวอย่าง
	N2		N3	
かな	6 (16.7)	>	1 (4.3)	(25) 来週、期末試験なんで、アルバイト代わっ <u>てもらえないかな</u> 。(一発合格 N2, p.246) (26) 鈴木君、ちょっと残って手伝っ <u>てくれないかな</u> 。(総まとめ N3, p.13)
でしょうか	2 (5.6)	>	-	(27) なんとかお引き受け <u>いただけないでしょうか</u> 。(ゼッタイ N2, p.81)
わけにはいかな いか	2 (5.6)	>	-	(28) レポートの提出、あと 1 日待っ <u>てもらうわけにはいきませんか</u> 。 (SUCCESS N2, p.124)
でもいいか	1 (2.8)	>	-	(29) すみません、このレポート、見てもらっ <u>てもいいですか</u> 。(ベスト模試 N2, p.37)
รวมข้อความที่ใช้ สำนวนเดิมท้าย	11 (30.6) ②	>	1 (4.3) ②	
ข้อความที่ไม่ใช้ สำนวนเดิมท้าย	25 (69.4) ①	<	22 (95.7) ①	
รวม	36 (100)		23 (100)	

จากตารางที่ 4 สามารถสรุปการใช้สำนวนเดิมท้ายได้ดังนี้

1) ทั้งในระดับ N2 และ N3 พบข้อความที่ไม่ใช้สำนวนเดิมท้ายมากกว่าข้อความที่ใช้ ในระดับ N2 พบข้อความที่ไม่ใช้ร้อยละ 69.4 และในระดับ N3 ร้อยละ 95.7 อย่างไรก็ตาม ถ้าดูที่จำนวน ระดับ N2 พบข้อความที่ไม่ใช้สำนวนเดิมท้ายจำนวน 25 ครั้ง ซึ่งมากกว่า ระดับ N3 ที่พบจำนวน 22 ครั้ง

2) ระดับ N2 พบการใช้สำนวนเดิมท้าย มากกว่าระดับ N3 ประมาณ 8 เท่า และมีการใช้สำนวนเดิมท้ายที่หลากหลาย ได้แก่ สำนวนเดิมท้ายเพื่อแสดงความสงสัย คือ 「かな」「でしょう」 สำนวนเดิมท้ายเพื่อบอกความหมายว่าทำเช่นนั้นไม่ได้ คือ 「わけにはいかない」 และสำนวนเดิมท้ายในการเรียกร้องการขออนุญาต คือ 「てもいいかな」 ในขณะที่ในระดับ N3 พบการใช้ 「かな」 เพียง 1 ครั้งเท่านั้น

5.1.3 การใช้สำนวนนำหน้า

ในหัวข้อนี้จะแบ่งการวิเคราะห์เป็นสำนวนการขอโทษ คำกริยาวิเศษณ์และวลีที่ใช้นำหน้า จะแสดงจำนวนข้อความที่ใช้สำนวนนำหน้าและข้อความที่ไม่ใช้ ตลอดจนจำนวนของแต่ละสำนวน สำหรับค่าร้อยละจะคำนวณจากจำนวนข้อความการขอโทษทั้งหมดที่พบ จำนวน ค่าร้อยละและตัวอย่างของการใช้สำนวนนำหน้าเป็นไป ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวน ค่าร้อยละและตัวอย่างการใช้สำนวนนำหน้า

สำนวน	จำนวน (ร้อยละ)			ตัวอย่าง
	N2		N3	
สำนวนการขอโทษ				
すみません、申し訳ありません、ごめん	3 (5.7)	<	6 (13)	(30) <u>すみません</u> 。それ、取っていただけませんか。(ゼットイ N2, p.57) (31) <u>すみません</u> が、この書類を鈴木課長にお渡してください。(はじめて N3, p.64)
คำกริยาวิเศษณ์				
ちょっと	6 (11.3)	<	6 (13)	(32) 山田君、 <u>ちょっと</u> 手を貸してくれない?(模試と対策 N2, p.60) (33) <u>ちょっと</u> スーパーに行ってきたくれない?(新傾向, p.220)
なんとか	2 (3.8)	>	-	(34) <u>なんとか</u> お引き受けいただけないでしょうか。(ゼットイ N2, p.81)
ぜひ	-	<	2 (4.3)	(35)この仕事、 <u>ぜひ</u> 君にやってもらいたいんだが……。 (予想問題集 N3, p.88)
ついでに	1 (1.9)	<	2 (4.3)	(36) 郵便局へ行く <u>ついでに</u> 、スーパーで牛乳買ってきてくれない?(スーパー N2, p.162) (37) 買い物の <u>ついでに</u> この手紙、出してきて。(合格できる N3, p.15)
รวมกริยาวิเศษณ์	9 (17)	<	10 (21.6)	
สำนวนการขอโทษ + คำกริยาวิเศษณ์				
すみません、申し訳ありません、ごめん+ちょっと	2 (3.8)	<	2 (4.3)	(38) <u>ごめん</u> 、 <u>ちょっと</u> 手伝ってくれないかな?(模試と対策 N2, p.30) (39) <u>すみません</u> 、 <u>ちょっと</u> 手伝ってもらえませんか。(模試と対策 N3, p.29)
วลีที่ใช้นำหน้า				
悪いけど	2 (3.8)	>	1 (2.2)	(40) <u>悪いけど</u> 、駅まで送ってくれない?(パターン N2, p.112) (41) <u>悪いけど</u> 、このファイルも持ってって。(スピード N3, p.32)
ほんの少しだけでも	-	<	1 (2.2)	(42) <u>ほんの少しだけでも</u> お手伝いいただけるとありがたいのですが。(パターン N3, p.128)

恐れ入りますが	1 (1.9)	>	-	(43) <u>恐れ入りますが</u> 、また後ほど、お電話いただけますでしょうか。(模試と対策 N2, p.60)
もしよければ	1 (1.9)	>	-	(44) <u>もしよければ</u> 、これも全部もらっていただけませんか。(はじめて N2, p.127)
できたら	1 (1.9)	>	-	(45) あのー、 <u>できたら</u> この荷物、ここで夕方まで預かっといてほしいんですけど。(新完全 N2, p.43)
お差し支えなければ	1 (1.9)	>	-	(46) <u>お差し支えなければ</u> 、お電話番号をお願いします。(ゼット N2, p.81)
頼みたいことがあるんだけど	1 (1.9)	>	-	(47) あのう、 <u>頼みたいことがあるんだけど</u> 。(合格できる N2, p.14)
難しいのは承知ですが	1 (1.9)	>	-	(48) <u>難しいのは承知ですが</u> 、今月末までになんとかありませんか。(SUCCESS N2, p.86) (ตัวอย่างเดียวกับ (15))
รวมวลีที่ใช้นำหน้า	8 (15.2)	>	2 (4.4)	
รวมสำนวนนำหน้า	22 (41.5) ②	<	20 (43.5) ②	
ข้อความที่ไม่ใช้สำนวนนำหน้า	31 (58.5) ①	>	26 (56.5) ①	
รวม	53 (100)		46 (100)	

จากตารางที่ 5 สามารถสรุปการใช้สำนวนนำหน้าได้ดังนี้

- 1) ทั้งในระดับ N2 และ N3 พบข้อความที่ไม่ใช้สำนวนนำหน้ามากกว่า ในระดับ N2 พบข้อความที่ไม่ใช้ร้อยละ 58.5 และในระดับ N3 ร้อยละ 56.5
- 2) ระดับ N3 มีการขอโทษมากกว่าระดับ N2 ในระดับ N3 พบการขอโทษร้อยละ 13 และในระดับ N2 ร้อยละ 5.7
- 3) ระดับ N3 พบการใช้คำกริยาวิเศษณ์รวมกันร้อยละ 21.6 และการใช้สำนวนการขอโทษร่วมกับ「ちょっと」ร้อยละ 4.3 ซึ่งมากกว่าระดับ N2 ซึ่งพบการใช้คำกริยาวิเศษณ์รวมกันร้อยละ 17 และการใช้สำนวนการขอโทษร่วมกับ「ちょっと」ร้อยละ 3.8
- 4) ระดับ N2 พบการใช้วลีที่ใช้นำหน้ามากกว่าระดับ N3 และมีความหลากหลายมากกว่าในระดับ N3 พบแค่「悪いけど」「ほんの少しだけでも」แต่ในระดับ N2 พบ「もしよければ」「お差し支えなければ」「難しいのは承知ですが」ด้วย

5.2 การตอบการขอร้อง

ในหัวข้อนี้จะแสดงจำนวนการตอบการขอร้องทั้งการตอบรับและตอบปฏิเสธ สำหรับตัวอย่าง จะแสดงทั้งข้อความแสดงการขอร้องและคำตอบที่ถูกต้อง ทั้งนี้พบข้อความที่ไม่ได้แสดงความหมายทั้งการตอบรับและการปฏิเสธ ผู้วิจัยจึงจัดประเภทอยู่ในหัวข้ออื่น ๆ สำหรับค่าร้อยละจะคำนวณจากจำนวนข้อความการขอร้องทั้งหมดที่พบ จำนวน ค่าร้อยละและตัวอย่างการตอบการขอร้องแบบต่าง ๆ เป็นไป ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวน คำร้อยละและตัวอย่างการตอบการขอร้องแบบต่าง ๆ

สำนวน		จำนวน (ร้อยละ)			ตัวอย่าง
		N2	N3		
การตอบรับ	เชิงบวก	37 (69.8) ①	< ①	34 (73.9) ①	(49) A: この荷物、お客さんに届けてもらえるかな。 B: はい、部長。さっそく行ってまいります。(予想問題集 N2, p.93) (50) A: 明日、9 時に書類を取りに来てほしいんですが。 B: はい、大丈夫です。(一発合格 N3, p.175)
	เชิงลบ	6 (11.3) ②	> ④	2 (4.3) ④	(51) A: 佐藤さん、日曜のバイト、私と時間代わってもらうわけにいかない？ B: 別に、かまいませんけど。(公式 2 N2, p.71) (52) A: これ、佐藤さんに返しといてもらえる？ B: うん、来週会ったときでいい？(新完全 N3, p.45)
	รวม	43 (81.1)	> (78.2)	36	
การตอบปฏิเสธ	ทางตรง	3 (5.7) ③	> ④	2 (4.3) ④	(53) A: もしよければ、これも全部もらっていただけませんか。 B: いいえ、さすがにそんなわけには…。(はじめて N2, p.127) (54) A: 部長、今度のカラオケ大会に、ぜひ参加していただきたいのですが。 B: いや、それは遠慮するよ。(模試と対策 N3, p.29)
	ทางอ้อม	1 (1.9) ④	< ②	5 (10.9) ②	(55) A: すみません、アンケートにお答えいただけませんか。 B: ごめんなさい、今、急いでいるので……。 (スピード N2, p.24) (56) A: 日曜日のスポーツ大会、出てくれない？ B: 応援ならいいけど。(合格できる N3, p.15)
	รวม	4 (7.6)	< (15.2)	7	
อื่นๆ		6 (11.3) ②	> ③	3 (6.5) ③	(57) A: それはそのままにしておいてもらえますか。 B: えっ、戻さなくていいんですか。(スピード N2, p.26) (58) A: すみません、エアコンをもうちょっと強くしていただけませんか。 B: あ、まだ暑かったですか。すみません。(ゼツタイ N3, p.73)
รวม		53 (100)		46 (100)	

จากตารางที่ 6 สามารถสรุปการตอบการขอร้องได้ดังนี้

- 1) ทั้งในระดับ N2 และ N3 พบการตอบรับมากกว่าการตอบปฏิเสธ และพบการตอบรับเชิงบวกมากกว่าการตอบรับเชิงลบ
- 2) ระดับ N2 พบการตอบรับเชิงลบมากกว่าในระดับ N3 ประมาณ 3 เท่า ในระดับ N2 พบการตอบรับเชิงลบ ร้อยละ 11.3 ในระดับ N3 พบการตอบรับเชิงลบ ร้อยละ 4.3
- 3) ระดับ N3 พบการตอบปฏิเสธทางอ้อมมากกว่าในระดับ N2 ประมาณ 5 เท่า กล่าวคือในระดับ N3 พบร้อยละ 10.9 ในระดับ N2 พบร้อยละ 1.9
- 4) ทั้งในระดับ N2 และ N3 ระดับยังพบการตอบแบบไม่ได้ระบุว่าตอบรับหรือปฏิเสธ เช่น ถามคำถามกลับไปยังผู้พูดโดยไม่ได้มีนัยที่จะปฏิเสธการขอร้องนั้น การตอบในลักษณะเช่นนี้พบในระดับ N2 มากกว่าประมาณ 2 เท่า คือพบในระดับ N2 ร้อยละ 11.3 และพบในระดับ N3 ร้อยละ 6.5

6. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์และแบ่งประเภทสำนวนการขอร้อง และการตอบจากหนังสือเตรียมสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น ด้านการฟังในระดับ N2 และ N3 ทำให้เห็นความแตกต่างของข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีของทั้ง 2 ระดับ และเห็นลักษณะเด่นของข้อสอบระดับ N2 อย่างเป็นรูปธรรมมากขึ้น ผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผล ตามวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

6.1 การใช้สำนวนการขอร้องในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีระดับ N2

ลักษณะเด่นของสำนวนการขอร้องในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีระดับ N2 มีดังนี้

- 1) มีการขอร้องหลายประเภทตามหน้าที่ของประโยค เมื่อแบ่งประเภทย่อย พบการขอร้องแบบการเรียกร้อง การอนุญาต และมีการใช้สำนวน เช่น 「なんとかありませんか。」
- 2) มีการใช้สำนวน 「～てもら+สำนวนเติมท้าย」 เช่น 「～てもらってもいいか」 ซึ่งเป็นการขอร้องแบบการเรียกร้องการอนุญาต
- 3) มีการใช้รูปปฏิเสธมากกว่ารูปบอกเล่าเป็นจำนวนมาก
- 4) มีการใช้สำนวนเติมท้ายที่ใช้ร่วมกับ 「～もらう」 ดังที่อธิบายในข้อ 2) นอกจากนี้ยังพบสำนวนเติมท้ายอื่นๆ อีก เช่น 「かな」「でしょう」「わけにはいかない」
- 5) มีการใช้วลีนำหน้าหลากหลาย เช่น 「悪いけど」「もしよければ」「お差し支えなければ」「難しいのは承知ですが」

ในทางตรงข้าม ประเด็นที่สำนวนการขอร้องในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีระดับ N2 ไม่แตกต่างกับระดับ N3 หรือประเด็นที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ตั้งแต่ระดับ N3 แล้ว มีดังนี้

- 1) การใช้สำนวนแสดงความปรารถนา ซึ่งระดับ N3 มีการใช้มากกว่าระดับ N2 ประมาณ 4 เท่า
- 2) การใช้ 「～もらえるか・～もらえないか」 มากกว่า 「～てくれるか・～てくれないか」
- 3) การใช้คำกริยาวิเศษณ์ เช่น 「ちょっと」 ซึ่งทั้ง 2 ระดับพบจำนวนเท่า ๆ กัน นอกจากนี้ยังพบคำกริยาวิเศษณ์บางคำในระดับ N3 แต่ไม่พบในระดับ N2 เช่น 「ぜひ」

ลักษณะเด่นของสำนวนการขอร้องในระดับ N2 ที่กล่าวมาข้างต้น สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานของการสอบวัดระดับ N2 ที่กล่าวว่า “สามารถเข้าใจภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในสถานการณ์ในชีวิตประจำวันได้ และสามารถเข้าใจภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในสถานการณ์ในวงกว้างได้ในระดับหนึ่ง” (国際交流基金他, 2010) ในชีวิตประจำวันมีการใช้สำนวนการขอร้องหลายประเภท และมีการใช้สำนวนเติมท้าย การใช้รูปปฏิเสธ การใช้สำนวนนำหน้า ซึ่งลักษณะเหล่านี้ปรากฏในวรรณกรรมที่แบ่งประเภทการขอร้อง (益岡・田窪(1992), 日本語記述文法研究会編 (2003), 山岡他 (2010)) นอกจากนี้สำนวนการขอร้องในระดับ N2 มีแนวโน้มที่จะสุภาพและถ่อมตนให้ผู้ฟังมากกว่า เช่น การใช้สำนวนเติมท้ายเพื่อแสดงความสงสัย 「かな」 และการใช้รูปปฏิเสธเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ฟังสามารถตอบปฏิเสธได้ ซึ่งการใช้ภาษาถ่อมตนให้ผู้ฟังก็เป็นทักษะที่สำคัญในการสื่อสารในชีวิตประจำวันเช่นกัน

อย่างไรก็ตาม พบสำนวนที่ไม่ปรากฏในวรรณกรรมที่ผ่านมา เช่น 「なんとかありませんか」 หรือการใช้สำนวนเติมท้าย 「わけにはいかない」 เป็นต้น ในพจนานุกรมรูปประโยคภาษาญี่ปุ่น (Group Jammassy, 2554) ได้อธิบาย 「なんとかなる」 ว่ามีความหมายว่า “สามารถเปลี่ยนสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ไปในทางที่น่าพอใจได้”

(น.526-527) และได้อธิบายสำนวน 「わけにはいかない」 ว่า “มีความหมายว่า “ทำเช่นนั้นไม่ได้” และไม่ได้มีความหมายแค่ “ทำไม่ได้” แต่มีความหมายว่า “ทำเช่นนั้นไม่ได้หรือห้ามทำ เพราะพิจารณาจากสามัญสำนึก ค่านิยมในสังคม หรือประสบการณ์ในอดีต” (น.803) จะเห็นได้ว่าไม่ได้มีคำอธิบายเกี่ยวกับการใช้เพื่อการขอร้อง จึงอาจยากสำหรับผู้เรียนในการเชื่อมโยงความหมายของสำนวนและเข้าใจว่าสามารถใช้สำนวนนี้ในสถานการณ์การขอร้องได้

ส่วนข้อสอบวัดระดับ N3 เนื่องจากเกณฑ์มาตรฐานของการสอบวัดระดับ N3 คือ “สามารถเข้าใจภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ในระดับหนึ่ง” (国際交流基金他, 2010) ข้อความขอร้องในระดับ N3 จึงสะท้อนการขอร้องในชีวิตประจำวันแค่บางประเด็น เช่น การใช้ 「～てもらえるか・～てもらえないか」 หรือกริยาวิเศษณ์เพื่อคุณภาพ ในขณะที่ ไม่สะท้อนบางประเด็น เช่น ไม่ได้มีรูปปฏิเสธมากนัก มีการใช้สำนวนเติมท้าย และสำนวนนำหน้าแค่บางสำนวนเท่านั้น

6.2 การตอบการขอร้องในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีระดับ N2

ลักษณะเด่นของการตอบการขอร้องในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีระดับ N2 มีดังนี้

- 1) มีการตอบรับเชิงลบมากกว่า
- 2) มีการตอบแบบไม่ได้ระบุว่าตอบรับหรือปฏิเสธมากกว่า เช่น ถามคำถามกลับไปยังผู้พูดโดยไม่ได้มีนัยที่จะปฏิเสธการขอร้อง

สำหรับประเด็นที่การตอบการขอร้องในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีระดับ N2 ไม่แตกต่างกับระดับ N3 หรือประเด็นที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ตั้งแต่ระดับ N3 แล้ว มีดังนี้

- 1) การตอบรับเชิงบวก ซึ่งพบจำนวนเท่าๆ กันใน 2 ระดับ
- 2) การตอบปฏิเสธทางตรง ซึ่งพบจำนวนเท่าๆ กันใน 2 ระดับ
- 3) การตอบปฏิเสธทางอ้อม ซึ่งพบในระดับ N3 มากกว่า

ลักษณะเด่นของการตอบเหล่านี้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานการสอบ N2 เช่นเดียวกับการใช้สำนวนการขอร้อง กล่าวคือ ในการในสื่อสารในชีวิตประจำวัน ผู้ฟังไม่ได้ตอบรับการขอร้องเชิงบวกด้วยสำนวน เช่น 「はい、大丈夫です」 เพียงอย่างเดียว แต่อาจแสดงท่าทีเชิงลบด้วยการใช้คำช่วยสันธาน เช่น 「けど」 นอกจากนี้ เป็นไปได้ที่ผู้ฟังอาจไม่ได้ตอบการขอร้องในทันที แต่อาจมีการเจรจาต่อรองหรือถามคำถามกลับไปยังผู้พูดเพื่อให้แน่ใจก่อนตัดสินใจตอบรับหรือปฏิเสธ เกี่ยวกับประเด็นการถามคำถามกลับนั้น 李 (2004) ได้อธิบายเพิ่มเติมในหัวข้อการตอบปฏิเสธทางอ้อมแบบสอบถามกลับเพื่อแสดงความประสงค์ที่จะไม่กระทำ ว่ามีการถามคำถามบางประเภทที่ไม่ได้แสดงถึงการปฏิเสธ อย่างไรก็ตาม 李 (2004) แบ่งประเภทการตอบการขอร้องเป็นการตอบรับหรือปฏิเสธเท่านั้น ไม่ได้แยกการไม่ระบุว่าตอบรับหรือปฏิเสธเป็นอีกประเภท

ส่วนการตอบรับในระดับ N3 อาจไม่สะท้อนการสนทนาในชีวิตประจำวันในด้านการตอบรับเชิงลบหรือการไม่ระบุชัดเจนว่าเป็นการตอบรับหรือปฏิเสธมากนัก เนื่องจาก ผู้ที่ผ่านระดับ N3 ต้องสามารถเข้าใจภาษาญี่ปุ่นที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้ในระดับหนึ่งเท่านั้น

7. ข้อเสนอแนะ

จากผลการอภิปรายเกี่ยวกับสำนวนการขอร้องและการตอบรับในข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีระดับ N2 จะเห็นได้ว่าสำนวนที่คาโอริ นากามูระ และคณะ (2555) นำเสนอในหนังสือเตรียมสอบวัดระดับด้านการฟัง เช่น 「～してほしいんだけど／ください／くださいませんか／もらえる？／もらえない？／もらえませんか／いただきたいんですが／いただけませんか／くれない？／くれませんか／くれる（もらえる）と助かるんですが（ありがたいんですが）」 อาจไม่เหมาะสมเนื่องจากมีบางสำนวนที่ผู้เรียนต้องรู้ตั้งแต่สอบวัดระดับที่ต่ำกว่าคือ N3 แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องเน้นในการสอนเพื่อเตรียมสอบวัดระดับ N2

สิ่งสำคัญในการฟังแบบการโต้ตอบทันที คือผู้เข้าสอบจำเป็นต้องฟังแล้วรู้ว่าข้อความนั้นเป็นข้อความในการขอร้อง ผู้สอนสามารถนำผลการอภิปรายของงานวิจัยนี้ไปฝึกเพื่อให้ผู้เรียนสามารถรู้ได้ว่าเป็นข้อความในการขอร้องได้ดังนี้

1) ฝึกให้ผู้เรียนฟังสำนวนการขอร้องที่หลากหลาย โดยเฉพาะการขอร้องประเภทการเรียกร้องการอนุญาต ซึ่งใช้สำนวน 「～てもらってもいいか」 โดยอาจอธิบายว่า สำนวนที่ใช้ในการขออนุญาตคือ 「～でもいいか」 เมื่อใช้กับ 「～もらう」 สามารถใช้ในการขอร้องได้ หรืออาจฝึกให้ผู้เรียนลองฟังข้อความที่ใช้สำนวนนี้แล้วตัดสินใจว่าใครเป็นผู้กระทำ ทั้งนี้อาจไม่ต้องเน้นอธิบายสำนวนขอร้องแบบการแสดงความปรารถนา เช่น 「～ほしい、～たいんですが」 หรือความแตกต่างของ 「～もらえるか」 และ 「～てくれるか」 มากนัก

2) ฝึกให้ผู้เรียนฟังการใช้รูปปฏิเสธในสำนวนการขอร้อง อาจอธิบายว่าในชีวิตประจำวัน การขอร้องแบบปฏิเสธมีความสุภาพมากกว่า เนื่องจากเปิดโอกาสให้ผู้ฟังปฏิเสธได้

3) ควรฝึกให้ผู้เรียนฟังการใช้สำนวนเติมท้ายที่ใช้ในสำนวนการขอร้อง โดยเฉพาะ 「わけにはいかないう」

4) ควรฝึกให้ผู้เรียนฟังโดยสังเกตวลีที่ใช้นำหน้า เช่น 「もしよければ」「お差し支えなければ」「難しいのは承知ですが」 อาจอธิบายว่าเมื่อได้ยินดีเหล่านี้แล้ว มีความเป็นไปได้ที่ข้อความเกี่ยวกับการขอร้องจะตามหลัง อย่างไรก็ตาม ไม่จำเป็นต้องเน้นให้สังเกตการใช้คำกริยาวิเศษณ์ เช่น 「ちょっと」

สำหรับการฟังเพื่อเลือกคำตอบที่ถูกต้อง อาจเน้นว่าคำตอบอาจไม่ใช่การตอบรับหรือปฏิเสธเสมอไป ผู้สอนอาจยกตัวอย่างประโยคขอร้องพร้อมการตอบรับที่เป็นประโยคคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ขอร้อง จากนั้นให้ผู้เรียนฟังแล้วเชื่อมโยงความต่อเนื่องว่าเป็นการพัฒนาเนื้อเรื่องจากการขอร้อง อย่างไรก็ตามอาจไม่ต้องเน้นเรื่องการตอบรับเชิงบวก การปฏิเสธทั้งทางตรงและอ้อมมากนัก

งานวิจัยนี้ได้วิเคราะห์แบ่งประเภทสำนวนการขอร้องและการตอบรับ อภิปรายลักษณะเด่นของข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทีเกี่ยวกับการขอร้องในระดับ N2 และได้ให้ข้อเสนอแนะเพื่อใช้ในการกำหนดเนื้อหาในการฝึกทักษะดังกล่าว อย่างไรก็ตามงานวิจัยนี้ยังไม่ครอบคลุมถึงการวิเคราะห์รูปแบบตัวเลือกที่ผิดเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เรียนเลือกตัวเลือกนั้น อีกทั้งข้อสอบฟังประเภทการโต้ตอบทันทียังมีข้อความอีกหลายประเภท เช่น ข้อความการทักทาย การขออนุญาต ฯลฯ ซึ่งผู้วิจัยประสงค์จะศึกษาในครั้งต่อไป

เอกสารอ้างอิง(References)

- คาโอริ นากามูระ, ซาชิ ฟูกุชิมะ และเอทสึโกะ โทโมมัทสึ. (2555). เตรียมสอบวัดระดับ N2 การฟัง [新完全マスター聴解 日本語能力試験N2] (สมจิตร สิริรัตนวิทย์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม สสท. (ต้นฉบับพิมพ์ ปี ค.ศ.2011)
- ASK Publishing. (2564). แนวข้อสอบ JLPT N2 [はじめての日本語能力試験 合格模試N2] (เมธี ธรรมพิภพ, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม สสท. (ต้นฉบับพิมพ์ ปี ค.ศ.2020)
- Group Jammassy. (2554). พจนานุกรมรูปประโยคภาษาญี่ปุ่น [日本語文型辞典] (บุษบา บรรจงมณี, ปราณี จงสุจิธรรม, ประภา แสงทองสุข และวันชัย สีสพัทธ์กุล, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม สสท. (ต้นฉบับพิมพ์ ปี ค.ศ.1998)
- Damrongchai, N. (2013). Japanese Speaking Personnel Proficiency Deficiencies: A Case Study of Japanese Education in Thailand. *Journal of Language Teaching and Research*, 4 (2), 348-356.
- 板橋貴子(2010). 「日本語能力試験聴解「即時応答」における解答プロセス」 『国際交流基金日本語教育紀要』 16, 17-28.
- 国際交流基金・日本国際教育支援協会(2010). 『新しい「日本語能力試験」ガイドブック』 <https://www.jlpt.jp/reference/pdf/guidebook1.pdf> สืบค้นวันที่ 5 สิงหาคม 2566
- 国際交流基金・日本国際教育支援協会(2012). 『日本語能力試験 公式問題集N3』 東京: 凡人社.
- 国際交流基金・日本国際教育支援協会(2018). 『日本語能力試験 公式問題集 第二集N2』 東京: 凡人社.
- 日本語記述文法研究会編(2003). 『現代日本語文法4 第8部 モダリティ』 東京: くろしお出版.
- 益岡隆志・田窪行則(1992). 『基礎日本語文法—改訂版—』 東京: くろしお出版.
- 山岡政紀・牧原功・小野正樹(2010). 『コミュニケーションと配慮表現—日本語語用論入門』 東京: 明治書院.
- 李奇楠(2004). 「依頼に対する応答の諸相」 『研究誌 ことば』 25, 38-49.

หน่วยงานผู้แต่ง: คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

Affiliation: Faculty of Humanities, Kasetsart University

Corresponding email: patcharaphan.su@ku.th

Received: 2023/08/05

Revised: 2023/09/23

Accepted: 2023/10/09